

виконання ним нової та вищої місії в соціально-економічному просторі [8, с. 75]. Як видно, в науковій літературі існує різноманітність у визначенні функцій бухгалтерського обліку. На їх розвиток суттєво впливають глобальні виклики суспільству, використання комп'ютерних інформаційних систем. Подальше пізнання функцій бухгалтерського обліку є передумовою розуміння його призначення та сутності.

Література:

1. Кірейцев Г.Г. Розвиток бухгалтерського обліку: теорія, професія, міжпредметні зв'язки: монографія. Житомир: ЖДТУ, 2007. 236 с.
2. Ганін В.І., Синиця Т.В. Теоретичні основи бухгалтерського обліку: навч. посібник. К.: Центр учбової літератури, 2008. 336 с.
3. Остап'юк М.Я, Даньків Й.Я., Лучко М.Р. Теорія бухгалтерського обліку (історичні та методологічні аспекти): монографія. Ужгород: Ужгородський держуніверситет, 1998. 148 с.
4. Пушкар М.С. Тенденції та закономірності розвитку бухгалтерського обліку в Україні (теоретико-методологічні аспекти): монографія. Тернопіль: Економічна думка, 1999. 424 с.
5. Сук П.Л. Облік виробництва і реалізації продукції в сільськогосподарських підприємствах: методологія і практика: автореф. дис. д-ра екон. наук. К., 2009. 46 с.
6. Гуцайлюк З.В. Інформаційна система бухгалтерського обліку в управлінні промисловим підприємством: рівні формування та напрямки використання. *Вісник ЖДТУ*. 2010. № 3. С. 70-74.
7. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік у схемах і таблицях: навч. посібник. В 2-х частинах. Ч.1. Х.: Міськдрук, 2011. 190 с.
8. Жук В.М. Розвиток функцій бухгалтерського обліку. *Економіка АПК*. 2016. № 6. С. 71-76.

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ОПЕРАЦІЙНОГО АНАЛІЗУ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Лабунська А.О.

*Науковий керівник: Догадайло Я.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В управлінні підприємством досить перспективним для впровадження є операційний аналіз, який стає невід'ємною частиною управлінського обліку та дозволяє діагностувати вплив структури витрат і доходу від реалізації на рентабельність продукції. Використання операційного аналізу з метою управління формуванням доходів підприємства в умовах нестабільного ринкового середовища стає запорукою фінансового успіху виробничо-господарської діяльності [1].

Браун А. [2] виділяє наступні завдання маржинального аналізу: визначити яким може бути мінімальний обсяг виробництва або продажу, який відповідає точці безбитковості, з'ясувати рентабельність кожного виду продукції або послуг, а також його повну собівартість, яку можна використовувати при ціноутворенні, охарактеризувати вплив зміни обсягу та структури виробництва або продажу на питомі постійні витрати, на податкові платежі та інші показники діяльності організації, окреслити рентабельність кожного підрозділу підприємства з врахуванням розподілу загальногосподарських витрат, визначити запас фінансової міцності підприємства, встановити яким має бути капітал підприємства, сформулювати шляхи мобілізування коштів, визначити до якого ступеню можна доводити фінансовий ризик, використовуючи ефект фінансового важелю, визначити до якого ступеню можна нарощувати силу операційного важелю, визначити чи варто виробляти того або іншого продукту, показати як відобразиться на прибутку зміна обсягу реалізації

Автором статті під час власного дослідження головних завдань CVP-аналізу було використано такий метод упорядкування альтернатив як ранжування - процедура встановлення відносної значущості досліджуваних об'єктів на основі їх упорядкування [3]. В цілому дванадцять авторів [2, 4-14] виділяють двадцять шість завдань операційного аналізу. Завдяки використаному методу ранжування та порівняльному аналізу можна зробити висновок, що за кількістю співпадінь думок вчених (50% та більше) доцільно виділити наступні три завдання CVP-аналізу: визначення обсягу виробництва або реалізації, що забезпечить одержання цільового прибутку; визначення мінімального рівня цін, який можна встановити на продукцію підприємства при заданому обсязі реалізації, що дозволить уникнути збитків; оцінка впливу на прибуток зміни ціни реалізації, змінних та постійних витрат, обсягу виробництва. За меншою кількістю співпадінь (від 50% до 25%) науковці виділяють сім завдань операційного аналізу діяльності підприємства. Більша кількість завдань прилягає на найменшу кількість співпадінь думок дослідників (менше ніж 25%) – шістнадцять завдань.

Література:

1. Устінова І.Г., Будіщева І.О., Домарадзька Г.С. Операційний аналіз як складова механізму управління прибутком підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2000. № 391. С. 183-188.
2. Браун А. Операционный анализ как подход к ценообразованию. URL: http://afdanalyse.ru/news/operacionnyj_analiz_kak_podkhod_k_cenoobrazovaniju/2010-04-30-62 (дата обращения: 18.01.2019).
3. Бешелев С.Д., Гурвич Ф.Г. Экспертные оценки. М.: Наука, 1973. 159 с.
4. Желамская А.Г. Управление затратами на основе методов операционного анализа: дис. на соиск. уч. степени канд. эк. наук. СПб, 2000. 196 с.
5. Бланк И.А. Финансовый менеджмент: учеб. курс. К.: Ника-Центр, Эльга, 2001. 528 с.

6. Савчук В.П. Управление прибылью и бюджетирование. М.: БИНОМ. Лаборатория знаний, 2005. 432 с.
7. Ионова А.Ф., Селезнева Н.Н. Финансовый анализ. М.: ТК Велби, 2006. 624 с.
8. Сахирова И.П. Операционный анализ в принятии управленческих решений. М.: Бератор-Паблишинг, 2007. 176 с.
9. Лихачева О.Н., Щуров С.А. Долгосрочная и краткосрочная финансовая политика предприятия: учеб. пособие. М.: Вузовский учебник, 2007. 288 с.
10. Бочаров В.В. Финансовый анализ. Краткий курс. 2-е изд. СПб.: Питер, 2009. 240 с.
11. Голов С.Ф. Управленческий учет. Х.: Фактор, 2009. 784 с.
12. Друри К. Управленческий и производственный учет. Вводный курс: учеб. для студентов вузов. 5-е изд., перераб. и доп. М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2012. 735 с. (Серия «Зарубежный учебник»).
13. Кондратова С.В., Умрихина М.В. Операционный анализ как инструмент эффективного управления компанией в новой экономике. *Экономический анализ: теория и практика*. 2014. № 34(385). С. 28-35.
14. Бобрышев А.Н. Теория и методология управленческого учета в условиях кризисных процессов экономики: дис. на соиск. уч. степени докт. эк. наук. Ставрополь, 2017. 496 с.

МЕТОДИ ОЦІНКИ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ПОЗИЧАЛЬНИКА

Лобач К.Р.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

За останні роки розвиток банківської системи України характеризується динамічним зростанням обсягів кредитного портфеля, що об'єктивно сприяє зростанню рівня ризику банківського кредитування.

Ризикованість кредитування обумовлена власне природою кредитної угоди і тим, що кредитні операції посідають значне місце в загальному обсязі активних операцій майже всіх комерційних банків. В умовах сучасного трансформаційного періоду, коли комерційні банки постійно вдосконалюють стратегію і тактику своєї кредитної діяльності, постають актуальними питання пов'язані з аналізом та управлінням кредитними ризиками, за для їх зниження.

Перед кредитоспроможністю позичальника банку прийнято розуміти його здатність цілком і в термін розрахуватися за своїми борговими зобов'язаннями перед банком. В свою чергу кредитоспроможність підприємства формується як результат його економічної діяльності і показує, наскільки правильно воно керує фінансовими ресурсами, раціонально сполучає власні й позикові джерела, ефективно використовує свій капітал.